

La Carme, mestra d'hospital

Sabíeu que en molts hospitals també hi ha, a més de metges i infermeres, mestres que fan classe als nens que hi estan ingressats? Hem conegut la Carme Barba, que és mestra en un hospital de Barcelona, i ens explica com és la seva feina de mestra entre llits, xeringues i mascaretes!

Per què hi ha d'haver mestres, en un hospital?

–Doncs perquè els nens que hi estan ingressats durant força temps puguin continuar aprenent i, sobretot, perquè estiguin connectats amb l'escola. Quan un nen entra a l'hospital troba molt a faltar els amics, la rutina d'anar a classe cada dia... Els mestres d'hospital intentem que continuïn lligats amb el que es fa a la seva classe mentre ells estan malalts.

I com ho fas?

–Doncs primer parlo amb l'escola i el mestre del nen i ens posem d'acord sobre com treballarem. Jo sempre recomano que intentin que el nen no sigui "invisible", és a dir, que passin llista, que hi continuï havent la seva foto... Algunes escoles fins i tot li mantenen el lloc per a seure. I després pensem com adaptem el que ells fan a classe.

Així, doncs, no fan el mateix que a l'escola?

–No, perquè no hi poden dedicar tantes hores: no sempre es troben bé, o s'han de fer proves, tractaments... Per això ho anem adaptant.

I es connecten amb videoconferència per veure els amics i els mestres?

–Sí, si ells volen, sí. Penseu que en malalties llargues, que poden durar mesos i fins i tot anys, els nens fan molts canvis físics a causa de la mateixa malaltia i la medicació. I potser no volen que els vegin així, sense cabells, inflats... Però si ho volen, cap problema! Jo vaig viure el cas d'una nena que es connectava cada dia i quan va tornar a l'escola semblava que no n'hagués marxat; fins i tot es connectaven quan anaven d'excursió, i era com si ella hi fos, també!

Els nens estudien en una aula o a l'habitació?

–Depèn dels nens i de l'hospital. A l'Hospital Sant Joan de Déu, on he treballat, hi ha, a més de classes a l'habitació, una aula que obre dues hores al dia i on s'atenen els nens que hi venen. Aquí a l'Hospital de Sant Pau, on treballo ara, faig més classes a les habitacions, perquè la majoria de nens han d'estar aïllats.

Per què han d'estar aïllats?

–Perquè tenen malalties (com per exemple, càncer) que els debilita el sistema immunitari, i tenen més

Aquí la Carme està amb en Fadel, fent un comentari de text. Ep, mireu un moment a càmera, que us fem la foto!

"Els mestres intentem ser la connexió dels nens malalts amb la seva vida d'abans de l'hospital, que han de deixar de banda durant un temps."

A LA CARMELI AGRADA:

Cantar: "Fa poc que canto en una coral i m'agrada molt!"

La natura: "M'agrada caminar i gaudir de l'entorn. M'ajuda a desconnectar, perquè la meua feina és tan bonica com dura; no sempre totes les històries de nens malalts tenen un final feliç."

Les plantes: "En tinc unes quantes a casa i m'agrada tenir-ne cura. Em relaxa i em fa oblidar de tot."

"La nostra feina és ensenyar, però acabem formant part de la vida del nen i la família, que sempre està amb ells."

risc d'agafar virus o bacteris que els posarien més malalts. Per això m'he de posar guants i mascareta: així estan segurs que no els encomano res!

I, quan entres a l'habitació, què diuen: "Oh, ja ve la Carme un altre cop..." o "Que bé, la Carme!?"

—He he! Doncs normalment estan contents que hi entri, sempre que no estiguin cansats o es trobin malament. Penseu que el mestre és un parèntesi en la malaltia, perquè fem coses que tenen a veure amb la seva vida de nen, i ens reben amb els braços oberts. Per una estona desconnecten de la malaltia.

A més d'ensenyar-los matemàtiques, llengua, tecnologia... també fas una mica de psicòloga?

—Sí, és inevitable, tot i que tenim clar que hi ha professionals que ja s'encarreguen de la gestió de les emocions. La nostra feina és ensenyar, però acabem formant part de la vida del nen i la família, que sempre és amb ells. De vegades entro quan acaben de donar-los una mala notícia i tenen ganes d'explicar-t'ho, més que no pas de fer multiplicacions...

Com és que vas decidir fer-te mestra d'hospital?

—Jo treballava a la meua escola, on tinc la plaça de mestra. I mestres que havien treballat amb mi em deien: "Carme, segur que t'agradaria, treballar en una aula hospitalària". I ho vaig provar i m'ha agradat tant que ja fa quatre anys que soc mestra d'hospital!

Què és el que més t'agrada, de la teua feina?

—Doncs veure la maduresa, sinceritat i tranquil·litat amb què els nens parlen de la seva malaltia, de com se senten, de què els pot passar, de la mort... N'aprenc molt, d'ells, i de com en són, de valents! I m'agrada formar part de l'equip de persones que treballen per acompanyar els nens en un moment difícil de la seva vida.

"Jo, és clar, no els curaré, però sento que poso el meu gra de sorra per a fer-los aquest moment més positiu i agradable, perquè se sentin a prop dels seus amics i la seva escola."

Foto de capçalera: Adrià Llivina. Fotografies generals i aula hospitalària: Hospital Sant Joan de Déu. Foto amb en Fadel a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau: redacció.

Cavall Fort

Quantes fotos que hem rebut!

El calaix del doctor Cirera

La natura
Formes fascinants: els fractals!

L'entrevista
La Carme,
mestra d'hospital